

Руси Ст. Русев

ДЕВЕТДЕСЕТ ДНИ ЗАВОЙ

ПРАВИТЕЛСТВОТО НА ИВАН БАГРЯНОВ
1 ЮНИ – 1 СЕПТЕМВРИ 1944 Г.

София, 2019

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на „Изток-Запад“.

- © Руси Ст. Русев, автор, министър на земеделието
в правителството на Багрянов, 2019
- © Стефан Русев, съставител, 2019
- © Издателство „Изток-Запад“, 2019

ISBN 978-619-01-0357-8 (мека)
ISBN 978-619-01-0358-5 (твърда)

Руси Ст. Русев

ДЕВЕТДЕСЕТ ДНИ ЗАВОЙ

ПРАВИТЕЛСТВОТО НА ИВАН БАГРЯНОВ
1 ЮНИ – 1 СЕПТЕМВРИ 1944 Г.

Съставител
Стефан Русев

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговор (<i>Стефан Русев</i>).....	7
За истината и противниците ѝ (<i>Стефан Русев</i>)	11
Ранни години (<i>Стефан Русев</i>)	17
Участие в земеделското движение (<i>Стефан Русев</i>).....	19
Правителството на Иван Багрянов (<i>Стефан Русев</i>)	27
90 дни завой (<i>Руси Ст. Русев</i>).....	31
Народният съд (<i>Стефан Русев</i>).....	117
Спомените на майка ми (<i>Йорданка Русева</i>).....	123
Моите спомени (<i>Стефан Русев</i>)	133
Унгарските събития (<i>Стефан Русев</i>)	135
Отнемат пенсията на баща ми (<i>Стефан Русев</i>).....	137
Удостоверението (<i>Стефан Русев</i>).....	145
„Разработката „Лентяй“ – само клевети и глупости“ (<i>Стефан Русев</i>).....	147
Послепис (<i>Стефан Русев</i>).....	152
Приложения.....	153

ПРЕДГОВОР

В тази книга са публикувани спомените на баща ми, Руси Стефанов Русев, за работата на кабинета на Иван Багрянов през деветдесетте дни от 1 юни до 1 септември 1944 г., на които той е поставил заглавието „90 дни завой“.

Тъй като тези три месеца са само един епизод от живота, обществената дейност и съдбата на моя баща, добавих всички данни, които можах да събера за него като виден деец на Земеделския съюз, както и за всичко, което се случи преди и след 9 септември 1944 г. с него и семейството ни, тъй като поколенията след тази дата нямат даже бегла представа за това време или представата им е получена от грубо изопачената история за него от комунистическия режим. Тези неморални манипулации на историята и общественото мнение от наследницата на БКП – БСП продължават и в наши дни.

След завършването на спомените в 1972 г. и смъртта на баща ми през 1979 г., въпреки че той се беше постарал, колкото е възможно, да не коментира събитията, а да изложи само фактите и да остави читателят да си направи съответните изводи и даже беше скрил някои нелицеприятни за комунистическата власт факти, бяха направени няколко опита спомените му да останат неизвестни на обществото.

Най-тежкото престъпление към българската история за това време е заповедта на генерал Семерджиев да бъдат унищожени 50 папки от общо 53-те папки досие на баща ми, т.е. бяха оставени само три:

- Една папка с три листа от времето преди 9 септември 1944 г., в която баща ми беше наречен „ляв земеделец“;

- Една папка с разработка на службите, в която баща ми е с прозвището „лентай“, където някой от приятелите, с които татко играеше бридж в петък вечер, донася, че баща ми слуша БиБиСи;
- Една папка с протоколите от разпитите през 23-те дена, когато баща ми беше арестуван по време на Унгарските събития с безумното обвинение, че заедно с Муравиев (министър-председател на последното правителство преди 9 септември – 1 до 8 септември 1944 г.) готвели преврат.

В унищожените папки е имало очевидно много неприятни за комунистите исторически факти. Семерджиев е унищожил част от историята на България – едно голямо престъпление.

На 19 януари 1993 г. бяхме поканени в Дома на киното на премиерата на филма „Обречените“ за правителството на Иван Багрянов. Този филм беше показан само веднъж по Националната телевизия в късните часове. Подареното копие на филма по време на премиерата ми беше откраднато от една мнима наша роднина, на която имах глупостта да го дам, за да си го прекопира. Тя ми върна празна касета и диск, пълен с реклами.

Във филма се споменава телеграмата от 20 декември 1944 г. на руски език от Георги Димитров до Трайчо Костов, в която той разпорежда осъждането на смърт на членовете на последните две правителства – на Иван Багрянов и на Муравиев – преди 9 септември 1944 г., и депутатите от последните две Народни събрания, а за правителствата преди тях – по-леки присъди – „пожизнено заключение и 15 години“.

Тази телеграма може да бъде намерена в Интернет и сега (вестник „Лечител“, брой 9 от 5 март 2015 г., статията на Лъчезар Тошев „Народният съд – параван за политическа чистка и терор“).

Покрай истинските виновници за положението на България след Втората световна война – съюзник на победена Германия, неприятел в очите на победителите, оставен в ръцете на Сталин, бомбардиран и ограбен – бяха осъдени с тежки присъди десетки невинни хора „по съвместителство“, термин, който не съществува в правния мир.

Избиването на 24500 души без съди присъда (Вили Лилков и Христо Христов, „Бивши хора“, Издателство „Сиела“, 2017, стр. 29), обявени за „народни врагове“, преди да започне да работи „Народният съд“, беше обявено за разправа на „народа“ с враговете му.

Истинската цел на този геноцид е била да се всее страх и се унищожи възможността за съпротива – легална и нелегална – срещу властта на верните слуги на Сталин – необразовани, неморални и негодни за нищо.

В своята книга „Задочни репортажи за България“ Георги Марков твърди, че партизаните са били всичко 400 души, ръководени и въоръжавани от Москва.

Движението на горяните е наброявало повече от 6000 души. Те и техните ятаци са били избивани или осъдени на смърт, преследвани като диви зверове, без да са убивали кметове и горели архиви като партизаните.

След което се извърши, по заповед на Сталин, закриване на всички партии и обществени организации, които не са подчинени или свързани с БКП, включително и особено партиите от Отечествения фронт. Това стана във всички страни, попаднали в лапите на Сталин.

Съдбата на баща ми – ляв земеделец, „дружбаш“, осъден от „Народния съд“ на доживотен тъмничен затвор, лишаване до живот от граждански права, конфискация на имуществото му (една пишеща машина) и глоба 3 милиона лева, а после обявен в 1966 г. за „подпомагал съпротивителното движение“ е особено показателна за „необходимостта“ и „справедливостта“ на Народния съд, както твърди БСП в днешни дни.

Затова издавам тази книга.

Доц. Стефан Русев Русев

ЗА ИСТИНАТА И ПРОТИВНИЦИТЕ ѝ

Истината е свята, свободата е мила.
Христо Ботев

*Истината не триумфира никога,
само противниците ѝ измират.*
Макс Планк (1858–1947)

След Втората световна война, три велики народа – немският, японският и италианският – обявиха тоталитарната диктатура на една партия (основна черта на фашизма – Желю Желев – „Фашизмът“, Издателство на БЗНС, 1990 г.) – за нечовешка, изпитаха срам за нещастията, които причиниха на други народи, и забраниха с закон фашистката идеология и нейното пропагандиране, показването на нейните символи и портретите на нейните създатели и реализатори.

В нашата Родина България, от Освобождението до днес, непочтени политици, слуги на Русия и разпространители на лъжи, пречка за демократичното развитие на страната, успяха да наложат една грубо изопачена история за случилото се след Освобождението от турско робство и след преврата на 9 септември 1944 г.

В непрогледната тъма на петвековното турско робство, когато българите били роби, рая, безправна тълпа, без история и гордост, един монах – Паисий Хилендарски, написва История славянобол-гарская и поставя началото на възраждането на българското самочувствие.

„От днеска нататък, българският род ИСТОРИЯ ИМА И СТАВА НАРОД“ (Иван Вазов – „Епопея на забравените“).

Народ без вярна история, без да признае своите грехове пред човечеството и да покаже кои престъпници са го довели до срамното положение да бъде сочен с пръст като народ от престъпници, да признае вината си и се покае, не е народ, а тълпа от роби на престъпни идеи, които мислят само за скромната паница, която им поднасят техните идейни поробители.

В основата на манталитета и морала на японците стои „Култура, основана на срама“. Да те е срам ако си причинил на другите зло, да го признаеш и се покаеш.

След Втората световна война японците нямат самочувствието на горда и почтена нация и изпитват срам за извършените престъпления.

Няма такова нещо в България. Няма признание от „столетницата“ БКП, преименувана в БСП, за масовите убийства без съд и присъда след 9 септември, за заповяданите от Москва смъртни и доживотни присъди на Народния съд, няма и следа от покаяние и за избиването или осъждането им на смърт на 6000 горяни само защото не искат да бъдат под руско робство. Отдавна не се говори за концлагерите, в които отиваха и бяха убивани хора за разказан виц или нещо казано против властта.

Историците говорят за Освобождението ни от турско робство от руската армия, а мълчат за това, че „Царят Освободител“ разпорежда да се суспендира Търновската конституция и закрие Народното събрание, за да може княз Батемберг да изпълнява заповедите му. Руски офицери са министри и областни управители в Княжество България. Група предатели – русофили организира преврат с помощта на Петко Каравелов, водят Батемберг при императора Александър, а после той му нарежда да не се връща на българския трон.

(„Строителите на съвременна България“ от Симеон Радев, Издателство „Български писател“, 1990 г., том 2.)

КАКТО Е КАЗАЛ ЛЕВСКИ: „КОЙТО НИ ОСВОБОДИ, ТОЙ ЩЕ НИ ПОРОБИ.“

45 години Сталин, а по-късно и други руски вождове решаваха съдбата на България.

Тук ще си позволя да цитирам първия демократичен президент на България – Желю Желев. В своята книга „Фашизмът“ (Желю Желев „Фашизмът“, Издателство на БЗНС, 1990 г., стр. 11–13) той пише:

„Без да оневиняваме в каквато и да било степен палача и людоеда Хитлер, трябва да признаем, че в сравнение с палача Сталин той е същинско джудже – даже и това е слабо като образно сравнение. Палачът Сталин би могъл да носи своя колега в джоба си... До началото на Втората световна война – 1 септември 1939 г. – Хитлер е избил по-малко от 10 хиляди души... Към същата дата – 1 септември 1939 г. – Сталин е избил не по-малко от 10 милиона.

Германия, която воюва в няколко десетки страни на Европа и Африка и претърпя пълен военен разгром от обединените сили на съюзниците дава между 7.5 и 8 милиона жертви, като тук естествено влизат и тези от мирното население в тила. Съветският съюз, който влиза във войната две години по-късно, дава над 30 милиона. За да скрие своята негодност и провала си като пълководец Сталин, докато беше жив, признаваше 7 милиона жертви. Хрущов призна 20 милиона, в момента, според съветската публицистика те са до 32 милиона...

Защото историята на ХХ век не познава такова страшно предателство спрямо собствения си народ и страната, каквото правят Сталин и неговото Политбюро. Избиването на командния състав на армията, пълното занемаряване на военнотро материално-техническо снабдяване, демонтирането на отбранителните съоръжения по западната граница, престъпното пренебрежително отношение към многобройните предупреждения на разузнавателните служби ..... пленяването до края на 1941 г. (за половин година –б.съст.) на близо четири и половина милиона съветски войници ..... изправя Съветския съюз пред пълна военна катастрофа, когато Сталин е бил принуден, посредством каналите на Берия, да иска сключването на мир с Хитлер чрез посредничеството на цар Борис.“

(Сега „доброволците“ на измислената „Донецка република“ носят значки „За Сталину, за Путину!“ – б. съст.)

Сега, три четвърти век след 9 септември, няма един вестник, който да публикува истината за събитията след тази дата.

От пазара изчезнаха книгите на Виктор Суворов, на Игор Бунич, „Фашизмът“ на Жельо Желев. Стефан Цанев съобщи по телевизията, че издава книга за горяните. Къде е тази книга? Няма я книгата на Симеон Радев „Строители на съвременна България“. Фалираха вестниците „Демокрация“, „Анти“, „Седем“.

Книгата „Спомените ми“ на пращядо ми Теньо Начев, издадена през 1925 г., която намерих в Народната библиотека и преиздадох през 2016 г. с помощта на издателство „Изток-Запад“, не се продава повече. След като през 2016 г. за няколко месеца се продадоха повече от 140 екземпляра и подарих повече от 50 книги, изведнъж изчезна от книжарниците.

Подготвил съм за издаване тази книга, но се опасявам се, че и тя ще има същата съдба.

Не става дума за съдбата на една книга, а за истината за събитията преди и след 9 септември 1944 г.. Тези събития са представени изопачено, особено на младите от по-късните поколения. Престъпления срещу човечеството са обявени за „справедливи“ и „необходими“. Огромен брой хора, предимно от интелигенцията, са обявени за „народни врагове“. Убийства без съд и присъда се наричат „грешка“.

Не става въпрос и за името на баща ми – осъден от Народния съд на доживотен затвор, а 20 години по-късно получил удостоверение, че е подпомагал съпротивителното движение, защото е спасил от смърт десетки земеделци и комунисти, рискувайки живота си.

Ще се боря докрай срещу изопачаването на историята и руските слуги в България, които получават според немския журналист Юрген Рот (книгата „Новите демони на България“, издателство „Слънце“, 2008 г.) годишно 12 милиона долара за да работят в полза на Русия и против интересите на Родината си.

Нека обяснят съответните „книжари“ защо търсена и продавана книга не се предлага в големите книжарници. Защо никъде не можа да се публикува истината за решаващи за България събития? Защо евродепутатът Лъчезар Тошев трябва да публикува статията си „Народният съд – параван за политическа чистка и терор“ във вестник „Лечител“ (бр. 9 от 5 март 2015 г.)?

Синът на министър Сталийски от правителството на Иван Багрянов, Ал. Сталийски, издаде книгата „Родът Сталийски – жестокото усилие да оцелееш“. Имаше филм „Оцелелите“. Къде са сега тази книга и този филм?

За правителството на Иван Багрянов режисьорът Ат.Киряков създаде филма „Обречените“. Къде е сега този филм?

В последните години БСП претърпя метаморфоза и се превърна в крайно дясна партия, всички ръководители на която станаха милионери, главно с пари от държавата. Тази партия е дълбоко неморална, крие ужасните си престъпления и се бори единствено за власт, защото без власт загива.

ИСТИНАТА ТРЯБВА ДА СЕ ЗНАЕ И ПОМНИ, ЗАЩОТО БЕЗ НЕЯ НЯМА МОРАЛ И СПРАВЕДЛИВОСТ, НЯМА СВОБОДА И ДЕМОКРАЦИЯ !

ИМА САМО ЕДНА ИСТИНА И ТЯ Е СВЯТА !

Доц. Стефан Русев Русев